

да ги приведигне пакъ, той се завзе да поправя развалините имъ градове и да въздига на много места съвършенно нови. Види се че въ тъзи времена е билъ изново поправенъ Хисарлъкътъ до Сливенъ и Диосполисъ до с. Таушантече и отъ ново заправеното укрепление до с. Глуфишево. Заселищата до с. с. Ламбатлари, Трапоклово и Чокоба, не сѫ биле вече въздигнати. Глуфишевското укрепление е отстранено на югъ до селото на единъ връхъ. Споредъ упазените му основи, то е било доста голъмо и е било снабдено съ двѣ четвърти кули, отъ които съверната захваща едно пространство отъ 72 четвърти метра. Укреплението е било заобиколено наоколо съ единъ окопъ. Монетитъ на Юстинияна се намиратъ доста често въ околността на г. Сливенъ и Глуфишево; тъ се познаватъ по това, че отъ едната имъ страна има голъма буква М. или К.

Къмъ крайътъ на Юстинияновото царувание, явяватъ се многочисленни племена, която при наследницитъ му напълниха всичките провинции по Балканский Полуостровъ. На тъзи нови племена не имъ бѣше целта пълчката, колкото опустѣлитъ византийски области, въ които искаха да се поселятъ. Тъзи нови племена сѫ *Славяни*. Тъ завоевали много градища и крѣости и въ половината на VII-то столѣтие, споредъ изслѣдванията на българския ученъ М. Дриновъ, немало въ Балканский Полуостровъ ни единъ кѫтъ не захванатъ отъ тѣхъ. Споменахме по-горѣ, че Славянското племе Съверци е живяло до Брегавскиятъ проходъ, който е тождественъ, споредъ мнѣнието ни, съ пижътъ, който води прѣзъ Карабашъ и Върбица за Преславъ. Това племе е било прѣселено по-нататъкъ къмъ истокъ, когато Българската дружина завлада въ 679 г. крайдунавската страна. Тъзи дружина небѣше отъ славянский родъ, а отъ едно